

Het participatiemuseum !

Het ligt aan de kust, omgeven door water. Je komt er via stapstenen. Iedere keer als je stapt, rimpelt het water en de golven weerkaatsen terug. Het is de eerste interactie, er volgen nog velen.

Het leuke van dit museum is dat het een harde kant heeft en een softe. Van tevoren weet je niet welke je tegenkomt. Er is namelijk geen routebeschrijving. De enige die de route bepaalt, ben jezelf. Hoe je dat doet? Op basis van je zintuigen, want participatie beleef je. De prijs is flexibel: jouw route bepaalt wat het kost, en... wat het je oplevert.

Kies je bijvoorbeeld voor de gele kamer, dan wordt je overstelpt door geluiden en impressies. Het is nogal overdonderend. Welke kant kijk je op, waar komen de geluiden vandaan? Ze vragen je van alles en als je luistert kun je soms in de wirwar het antwoord zelfs ook horen.

In de blauwe kamer ligt alles op stapels: blokken en rapporten. Ook vind je er opdrachtkaartjes. Alles keurig genummerd, maar welke nu boven hoort. Geen idee. De lege boxen doen verrassend aan, ze zijn sterk en hebben handgrepen. Wat je erin gooit, vliegt er soms weer uit en als je ze in een andere volgorde plaatst werkt het weer wel. De kamer is een grote puzzel.

In de groene kamer zitten overal aan de muur handen, die voortdurend aandacht willen. Je kunt ermee communiceren. Als je de handen schudt krijg je inzicht in het verhaal erachter en wordt ineens logisch hoe die verbonden kunnen worden.

En dan heb je nog de rode kamer. Het is een grote trechter in de vorm van een pijl. Via het lot waar je je steeds in een nieuwe situatie. Iedere keuze zorgt voor nieuwe projectie op de muur alsof je even kunt testen hoe dat besluit voelt, zal zijn. Je kunt niet terug, alleen vooruit.

Nog wel een tip als je gaat: de groene kamer kun je op ieder tijdstip binnengaan, de gele na ieder andere kleur, de blauwe alleen op gezette tijden en de rode als de klok slaat.

De 4 kamers zijn verbonden door een hal als een soort centrum middenin. Ze noemen het "de hal voor de grote gestapelde H". Het duidt op verbinding tussen hoofd, hart en handen. Hoe langer je verblijft in het museum, hoe makkelijker, vloeiender en kleurrijker de beweging tussen de H's wordt.

Hoe ik aan het museum kwam? Ik geef het eerlijk toe: het was de plant inside. Haal eruit wat er in zit en als je langs vaart en je ziet de rimpeling van het water: just remember!